

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., v právní věci žalobce: **H. N.**, zastoupeného JUDr. Drahomírou Janebovou Kubisovou, advokátkou, se sídlem Blahoslavova 186/II, Mladá Boleslav, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 10. 2007, č. j. OAM - 10 - 479/LE - C09 - C09 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2007, č. j. 46 Az 34/2007 - 27,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni advokátce JUDr. Drahomíře Janebové Kubisové **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 6050,50 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „žalovaný“), ze dne 17. 10. 2007, č. j. OAM - 10 - 479/LE - C09 - C09 - 2007, byla zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně neodůvodněná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 12. 2007, č. j. 46 Az 34/2007 - 27, zamítl žalobu žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 17. 10. 2007, dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 2. 2008, č. j. 46 Az 34/2007 - 49, ustanovil zástupkyní stěžovatele JUDr. Drahomíru Janebovou Kubisovou, advokátku, která podáním ze dne 30. 6. 2008 kasační stížnost doplnila.

Dne 11. 8. 2008 Krajský soud v Praze předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle úředního záznamu ze dne 16. 6. 2008 ve spise 46 Az 34/2007 - 58, bylo z databáze Ministerstva vnitra ČR zjištěno, že poslední adresou pobytu stěžovatele bylo „Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová“, ze kterého odešel dne 29. 3. 2008, a jeho současné místo pobytu není Policii České republiky známo. Rovněž je ze spisu zřejmé, že ani ustanovené právní zástupkyni se nepodařilo stěžovatele zastihnout v místě posledního hlášeného pobytu. Nejvyšší správní soud proto požádal o ověření pobytu žalobce evidenční odbor Ředitelství služby cizinecké policie s dotazem zda se zdržuje v místě posledního ohlášeného pobytu, případně zda v mezidobí neohlásil nějaké jiné místo pobytu. Ve vyjádření příslušného odboru Policie ČR ze dne 15.10.2008 se sděluje, že místo pobytu žalobce není orgánům policie známo, poslední informací je záznam o propuštění ze Zařízení pro zajištění cizinců ze dne 29. 3. 2008.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je k pobytu hlášen v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá - Jezová, které dne 29. 3. 2008 opustil. Z obsahu soudního spisu je tedy zcela zřejmé, že se stěžovatel nezdržuje v místě hlášeného pobytu, přičemž změnu místa pobytu krajskému soudu, ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona, řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna ustanovené zástupkyni stěžovatele byla určena za dva úkony právní služby ve výši 2100 Kč za jeden úkon podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (příprava a převzetí zastoupení a písemné podání soudu týkající se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b/ a d/ a § 11 odst. 3 této vyhlášky) a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý úkon. Dále zástupkyně stěžovatele uplatnila náhradu za promeškaný čas 100 Kč dle § 14 odst. 1 a) a náhrady za cestovné 184,59 Kč. Zástupkyně stěžovatele doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměna zvyšuje o částku odpovídající této dani, která činí 19 % z částky 5084,59 Kč, tj. 966,07 Kč. Zástupkyni stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 6050,50 Kč, a to z účtu zdejšího soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu